

Sygnatura akt I C 539/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Izabela Wieczór

Ławnicy: -/-

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Iwona Ziółkowska

po rozpoznaniu w dniu: 01 marca 2016 roku w T.

sprawy z powództwa: **W. R.**

przeciwko: **E. G.**

o zapłatę

I. uchyła nakaz zapłaty z dnia 16 lutego 2015r. w całości;

II. powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 7.217 (siedem tysięcy dwieście siedemnaście) zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Okręgowego w

T. kwotę 10.818 (dziesięć tysięcy osiemset osiemnaście) zł. tytułem opłaty od zarzutów.

UZASADNIENIE

Powód W. R. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej E. G. domagał się orzeczenia nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, iż pozwana ma zapłacić powodowi kwotę 288.479,77 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16.12.2014r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu. W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż jest w posiadaniu weksła wystawionego przez pozwaną na kwotę dochodzona pozwem. Weksel nie został wykupiony przez pozwaną w terminie zapłaty.

Sąd Okręgowy w Toruniu w dniu 16.02.2015 r. wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana w terminie wniosła zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, w których domagała się uchylenia nakazu zapłaty i odrzucenia pozwu ewentualnie oddalenia powództwa. Pozwana w zarzutach podniosła, iż do pozwu nie został załączony oryginał weksła, a jego odpis a więc powód nie wykazał roszczenia wekslowego. W zarzutach pozwana podkreśliła, że po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty Sąd nie może zasądzić należności dochodzonej w tym postępowaniu na innej podstawie faktycznej niż określona przez powoda i w związku z tym podniosła zarzuty ze stosunku podstawowego, dla zabezpieczenia którego został wydany weksel gwarancyjny. Pozwana wskazała, że weksel

został wystawiony dla zabezpieczenia roszczeń wynikających z umowy zlecenia z dnia 26.08.,2008r. , którą zawarła z Kancelarią (...) Sp.C. Radców Prawnych dr dr E. i W. R. z siedzibą w T..

Nadto podniosła zarzut, iż okoliczności zawarcia umowy wskazują na zaistnienie przesłanki wyzysku. Pozwana podkreśliła, iż w toku negocjacji nie zdawała sobie sprawy ile wyniesie 15 % wartości rynkowej nieruchomości na dzień uprawomocnienia się wpisu w kw. Ponadto zarzuciła, iż do zawarcia umowy zlecenia doszło pod wpływem jej błędu co do treści umowy. Pozwana była przekonana, że kwoty, które widnieją w umowie zlecenia i które zostały zapłacone przez pozwaną w zupełności pokrywają wszelkie roszczenia powoda. Gdyby pozwana miała świadomość, iż za wykonane zlecenie ma zapłacić wg. jej szacunku 1/3 wartości rynkowej kamienicy, to nie podpisałaby takiej umowy. Ponadto wskazała, że umowa uległa rozwiązaniu z chwilą wykonania zleconej czynności tj. najpóźniej z końcem 2013 roku.

W odpowiedzi na zarzuty pozwanej powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podniósł, iż oryginał weksla został złożony do depozytu sądowego. Zaprzeczył aby w sprawie doszło do wyzysku i aby powódka działała pod wpływem błędu co do treści czynności prawnej jaką była umowa zlecenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Kancelaria (...) spółka cywilna Radców Prawnych dr dr E. i W. R. w T. zajmowała się prowadzeniem spraw spadkowych matki pozwanej - D. J.. Po jej śmierci w dniu 11.04.2008r. klientką Kancelarii została pozwana E. G.. Pozwana prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe (...) – sklep z odzieżą. W 2008 roku działalność ta została zawieszona. Po śmierci matki, pozwana zarządzała nieruchomością położoną przy zbiegu ulic (...) w T., w której mieszkała. Ponadto opłacała za nią podatek i poobierała czynsz od lokatorów. Wartość rynkowa nabytego przez pozwaną w drodze dziedziczenia po matce udziału wynoszącego 1/8 w ww. nieruchomości wyniosła 195.447,00 zł. W dniu 09.06.2008r. ww. Kancelaria, w imieniu pozwanej, złożyła do Sądu Rejonowego Toruniu wniosek o stwierdzenie, że H. J. ojciec pozwanej nabył przez zasiedzenie 7/8 udziału we współwłasności ww. nieruchomości. Ze złożonego wniosku o zasiedzenie wynikało, iż wartość 7/8 udziału w nieruchomości została oszacowana na kwotę 1.368.129,00 zł.

bezsporne

(dowód: przesłuchanie powoda protokół elektroniczny z 23.02.2016r. 00:06:42, zgłoszenie nabycia prawa do Urz. Skarbowego – k. 142-145 , ksero odpisu REGON – k. 191)

W dniu 26.08.2008r.c pozwana zawarła z Kancelarią (...) spółka cywilna Radców Prawnych dr dr E. i W. R. w T., reprezentowaną przez powoda W. R., umowę, której celem było podjęcie kroków prawnych zmierzających do zasiedzenia nieruchomości położonej przy zbiegu ulic (...) w T. składającej się z zabudowanej działki o nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Toruniu prowadzi kw nr (...).

Pozwana otrzymała wcześniej od Kancelarii egzemplarz umowy zlecenia aby zapoznać się z jej treścią.

Pozwana podpisała się na każdej stronie umowy.

Do kontaktów z pozwaną Kancelaria wyznaczyła pracownika apl. radowskiego M. G.. Do zakresu obowiązków Kancelarii należało min. przygotowanie wniosku o stwierdzenie nabycia spadku po zm. D. J. i reprezentacja przed sądem w sprawie tegoż wniosku, przygotowanie wniosku o stwierdzenie nabycia spadku przez zasiedzenie udziałów we współwłasności nieruchomości i reprezentacja przed sądem w sprawie tego wniosku, przygotowanie wniosku o zabezpieczenie powództwa i wniosku o wpis ostrzeżenia w kw., reprezentacja przed sądem wieczystoksięgowym, ewentualnie przygotowanie apelacji od orzeczenia sądu I instancji i reprezentacja przed sądem apelacyjnym oraz przygotowanie skargi kasacyjnej i reprezentacja przed Sądem Najwyższym. Nadto, w umowie wymieniono inne dodatkowe czynności, w razie potrzeby.

W §5 umowy strony ustaliły wynagrodzenie za dołożenie należytej staranności przy wykonywaniu zleconych czynności, uzależniając jego wysokość od rodzaju czynności. W §6 umowy strony ustaliły, w przypadku prawomocnego

wpisania zleceniodawcy do księgi wieczystej jako jedyne go właściciela wynagrodzenie dodatkowe za osiągnięcie rezultatu stanowiące 15% wartości rynkowej nieruchomości na dzień uprawomocnienia się wpisu do księgi wieczystej.

Stosownie do §7 pkt 5 zapłata wynagrodzenia za osiągnięty rezultat powinna nastąpić nie później niż w ciągu 6 miesięcy od prawomocnego wpisu zleceniodawcy do księgi wieczystej jako wyłącznego właściciela nieruchomości. W §11 umowy zawarto zapis, iż umowa ulega rozwiązaniu z chwilą dokonania czynności, o których mowa w je §5.

(dowód; umowa zlecenia k. 42-47, zeznania świadka K. J.- protokół elektroniczny z 22.12.2015r. 00;16:02)

Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z dnia 05.03.2012r. stwierdził, że H. J. nabył przez zasiedzenie 7/8 udziału we współwłasności nieruchomości o nr kw (...). Sprawa, którą prowadziła dla pozwanej Kancelaria zakończyła się prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Toruniu sygn. akt VIII CA 574/12 z dnia 06.03.2013r., którym oddalono apelację jednej z uczestniczek od zaskarżonego postanowienia.

(dowód ; postanowienie Sądu Rejonowego – k. 1298, postanowienie okręgowego – k. 1481 akt VIII Ca 574/12)

Wniosek o wpis pozwanej jako właściciela do kw nr (...) został złożony przez prowadzoną przez Kancelarię w dniu 24.10.2013r. Wpisu dokonano w dniu 21.01.2014r.

(dowód: odpis wniosku o wpis do kw- k. 145 -149, odpis kw – k. 183-187)

Po wykonaniu umowy zlecenia, pozwana nie zapłaciła Kancelarii wynagrodzenia za rezultat w wysokości 15% wartości rynkowej nieruchomości na dzień uprawomocnienia się wpisu do księgi wieczystej albowiem nie posiadała takich pieniędzy.

(dowód: częściowo zeznania świadka K. J.- protokół elektroniczny z 22.12.2015r. 00;21:27, przesłuchanie powoda protokół elektroniczny z 23.02.2016r. 00:14:13;

Pozwana w dniu 27.10.2014r. otrzymała decyzję kredytową (...) Bank S.A. na sumę 348.709,88 zł, z czego kwota 286.000 zł miała zostać przeznaczana na cel konsumpcyjny kredytobiorcy. Ostatecznie pozwana nie otrzymała kredytu gdyż nie doszło do podpisania umowy kredytowej , powód o tym wiedział.

(dowód: częściowo zeznania świadka K. J.- protokół elektroniczny z 22.12.2015r. 00;21:27, przesłuchanie powoda protokół elektroniczny z 23.02.2016r. 00:14:13; decyzja (...), kredytowa – k. 188)

Pozwana nie dysponowała środkami pieniężnymi na uregulowanie zobowiązań wobec Kancelarii (...) spółka cywilna Radców Prawnych dr dr E. i W. R. w T.. Powód zaproponował aby w celu zabezpieczenia zapłaty tego wynagrodzenia pozwana podpisała weksel. W dniu 26.11.2014r. pozwana wystawiła weksel własny bez protestu na zlecenie W. R. na kwotę 288.479,77 zł z terminem płatności do dnia 15.12.2014r.

(dowód: weksel- k. 4 przesłuchanie powoda protokół elektroniczny z 23.02.2016r. 00:18:43)

W dniu 15.01.2015r. powód wezwał pozwaną do wykupu weksla na kwotę 288.479,77 zł w terminie 7 dni od doręczenia wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: wezwanie- k. 7)

Pismem z dnia 03.03.2015r. pozwana skierowała do powoda pismo, w którym wniosła o zmniejszenie wynagrodzenia wynikającego z umowy zlecenia do kwoty 33.000,00zł , która została już uiszczona.

(dowód ; pismo – k. 690)

Pismem z tego samego dnia pozwana złożyła powodowi oświadczenie o uchyleniu się od oświadczenia woli złożonego w dniu 16.08.2008r. z powodu błędu co do treści czynności prawnej.

(dowód: oświadczenie- k . 71)

W 2015r. pozwana zbyła nieruchomość przy zbiegu ulic (...) w T. swojej córce K. J..

(dowód: odpis kw - k. 219-249)

Pozwana ukończyła szkołę średnią, nie ma matury. Jest sobą niedosłyszącą, od 2014 r. choruje onkologicznie. Nie posiada żadnego majątku. Jej mąż K. G. także jest osobą schorowaną.

(dowód: dokumentacja medyczna- k. 53-58)

Powód uzyskał na przedmiotowej nieruchomości na podstawie wydanego nakazu zapłaty z dnia 16.02.2015r. wpis hipoteki przymusowej w kwocie 439.489,05 zł.

bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w tej sprawie w szczególności – weksla oraz umowy zlecenia , przesłuchania powoda, częściowo zeznań świadka K. J., oraz dowodów zebranych w sprawie XINs 473/11 Sądu Rejonowego w Toruniu, w szczególności 2 orzeczeń sądowych .

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda albowiem były jasne, konkretne, spójne oraz zgodne z tym, co wynikało z dowodów z dokumentów zgromadzonych w toku procesu. Powód przedstawił jak przebiegały rozmowy z pozwaną przez zawarciem umowy zlecenia i podpisaniem weksla. Wyjaśnił też kwestię braku zapłaty przez pozwaną wynagrodzenia za rezultat.

Zeznania świadka K. J. Sąd uznał za wiarygodne w części, w której harmonizowały z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Sąd w szczególności nie dał wiary zeznaniom świadka, iż pozwana była w błędzie co do treści umowy zlecenia. Zeznania te były gołosłowne i miały na celu jedynie wzmocnienie linii obrony przyjętej przez pozwaną.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanej albowiem prawidłowo wezwana na termin rozprawy nie stawiała się celem przesłuchania.

Dowody z dokumentów były wiarygodne , nie budziły wątpliwości Sądu ani żadnej ze stron.

Sprawa toczyła się na skutek wniesionych przez pozwaną zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 16.02.2015 r. wydanego w sprawie INc 22/15. Pozwana twierdziła, iż roszczenie wekslowe nie istnieje ponieważ powód nie przedstawił oryginału weksla, oraz podniosła zarzuty ze stosunku podstawowego Pozwana wskazała, że weksel został wystawiony dla zabezpieczenia roszczeń wynikających z umowy zlecenia z dnia 26.08.,2008r. , którą zawała z Kancelarią (...) Sp.C. Radców Prawnych dr dr E. i W. R. z siedzibą w T..

Podkreśliła, iż do zawarcia umowy zlecenia doszło pod wpływem jej błędu co do treści czynności prawnej i że w sprawie wystąpiły przesłanki wyzysku.

Nakaz zapłaty został wydany z weksla zgodnie z żądaniem pozwu. Powód dochodził w pozwie należności od pozwanej na swoją rzecz na podstawie dokumentu weksla. Nie wskazał stosunku podstawowego, z którego wynika dochodzona wierzytelność. Załączony do pozwu weksel jest to weksel własny na zlecenie. Z dokumentu weksla wynika, iż zapłata ma nastąpić na rzecz osoby fizycznej wymienionej z imienia i nazwiska- W. R..

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów pozwanej w pierwszej kolejności należało się ustosunkować do zgłoszonego zarzutu nie dołączenia do pozwu przez powoda oryginału weksla. Zarzut ten był niezasadny. Weksel jest dokumentem,

który w aktach sprawy umieszcza się w odpisie, a jego oryginał jest złożony do depozytu sądowego. Z uwagi na powyższe zarzut nie posiadania weksla przez powoda był chybiony.

Rację ma pozwana podnosząc, iż może bronić się za pomocą zarzutów poprzez odwołanie się do stosunku podstawowego wobec dochodzonego od niej roszczenia wekslowego.

Zdaniem Sądu nietrafny był jednak zarzut pozwanej, iż powód wprowadził ją w błąd co do treści czynności prawnej. Umowa zlecenia została sporządzona po negocjacjach, co pozwana przyznaje w zarzutach od nakazu zapłaty. Egzemplarz umowy pozwana otrzymała z należyтым wyprzedzeniem, co oznacza, że znała jej treść przed jej podpisaniem. Postanowienia umowy zostały napisane w sposób jednoznaczny, jasnym i zrozumiałym językiem. Pozwana podpisała się na każdej stronie umowy. Wynagrodzenie zostało dostosowane do specyfiki zleconych czynności, a stawka wynagrodzenia dodatkowego za osiągnięcie rezultatu jako procent wartości nieruchomości. Pozwana świadomie zgodziła się na zapłatę wynagrodzenia w takiej wysokości. Musiała zdawać sobie sprawę jaka może być wartość nieruchomości i jakie wynagrodzenie będzie musiała zapłacić skoro jest uzależnione od tej wartości. W zgłoszeniu do Urz. Skarbowego, dokonanym po zawarciu umowy zlecenia, pozwana wpisała, iż wartość nabytego przez nią 1/8 udziału w nieruchomości wynosi 195.447 zł. Z powyższego jasno wynika, iż pozwana wiedziała jakiej wysokości wynagrodzenie będzie należeć się Kancelarii po wykonaniu zlecenia. Samo twierdzenie strony pozwanej, że powód wprowadził ją w błąd, nie jest dowodem. Ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku. W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, że powód wprowadził pozwaną w błąd. Pozwana nie zgłaszała innych wniosków dowodowych na okoliczność wprowadzenia ją w błąd. Z uwagi na powyższe Sąd uznał, iż zarzut pozwanej zawarcia umowy zlecenia pod wpływem błędu, jest niezasadny.

W ocenie Sądu nie potwierdził się także zarzut, iż w sprawie zostały spełnione przesłanki wyzysku. Możliwość zastosowania art. 388 § 1 k.c. zależy od spełnienia dwóch obiektywnych przesłanek, a mianowicie rażącej dysproporcji wzajemnych świadczeń i przymusowego położenia, niedołęstwa lub niedoświadczenia wyzyskanego oraz jednej przesłanki subiektywnej, polegającej na świadomym wykorzystaniu we własnym interesie wyzyskanego. Przesłanki te muszą wystąpić łącznie.

Przymusowe położenie występuje, gdy strona znajduje się w takich warunkach materialnych, osobistych lub rodzinnych, które zmuszają do zawarcia umowy nawet bez ekwiwalentności świadczeń (za wszelką cenę) oraz nie pozwalają na swobodne pertraktacje.

Stan niedołęstwa należy rozumieć jako bezradność, niemożliwość przewyciężenia przeszkód na skutek braku sił fizycznych lub psychicznych, a niedoświadczenie jako brak ogólnego doświadczenia życiowego, bądź jako brak doświadczenia w określonego rodzaju przedsięwzięciach.

W ocenie Sądu żadna z powyższych przesłanek nie została w sprawie spełniona.

Jeśli chodzi o przesłankę rażącej dysproporcji świadczeń, istotne dla oceny czy w sprawie wystąpiła ta przesłanka było porównanie wartości nieruchomości, o której zasiedzenie pozwana wносиła i wartości wynagrodzenia, na które pozwana umówiła się z Kancelarią. Jak wynika ze zgłoszenia do Urz. Skarbowego wartość rynkowa nabytego przez pozwaną udziału 1/8 po matce wynosiła 195.447 zł, a więc wartość rynkowa całej nieruchomości wynosiła 1.536.576,00 zł. Z tego 15 % wyniosło 234.536,40 zł plus należny podatek VAT daje kwotę 288.479,77 zł. Porównanie obu tych kwot nie pozwala uznać, iż występuje rażąca dysproporcja świadczeń stron. Pozwana na skutek wykonania zlecenia przez Kancelarię uzyskała majątek o wartości 1.536.576,00 zł. Wynagrodzenie należne Kancelarii stanowi zaledwie 15 % wartości tej nieruchomości. Z uwagi na powyższe Sąd uznał, iż nie doszło do rażącej dysproporcji świadczeń stron.

Zdaniem Sądu pozwana nie udowodniła też, że działała w warunkach przymusowego położenia, że była niedołężna czy niedoświadczona w rozumieniu art. 388 k.c. Pozwana podejmowała samodzielne decyzje, prawidłowo funkcjonowała w otaczającej ją rzeczywistości, była aktywna osobą, nie była nieporadna. Do 2008r. prowadziła swoją działalność gospodarczą, po śmierci matki zarządzała nieruchomością, płaciła podatki, pobierała czynsze. Nie można więc przyjąć,

iż nie знаła się na przepisach prawa i nie była zorientowana w obrocie prawnym. Pozwana nie wykazała też, że została zmuszona do zawarcia umowy zlecenia. Pozwana w 2008r. nie znajdowała się więc w sytuacji, która nie pozwalała jej na swobodne podejmowanie decyzji. Nie zagrażało jej żadne niebezpieczeństwo, ani nie groził niedostatek. Pozwana nie wykazała też ostatniej z przesłanek a mianowicie, że przymusowe położenie, jej niedołęstwo czy niedoświadczenie zostały wykorzystane (wyzyskane) przez powoda. Aby wystąpiła ta przesłanka powód musiałaby więc działać umyślnie i mieć świadomość wykorzystania złego położenia pozwanej. Kwestionowana umowa zlecenia została podpisana przez strony już po podjęciu czynności procesowych na rzecz pozwanej przez Kancelarię. Wypada przypomnieć, iż kancelaria prowadziła też sprawy spadkowe matki pozwanej. Trudno przyjąć aby wcześniejsze działania Kancelarii miałyby stanowić dla pozwanej jakąś przeszkodę w podjęciu decyzji o zawarciu umowy zlecenia. Nie może być więc mowy o wykorzystaniu przymusowego położenia, niedołęstwa czy niedoświadczenia pozwanej przez powoda. Z uwagi na powyższe, Sąd uznał, iż pozwana nie udowodniła, że przedmiotowa umowa zlecenia została zawarta w warunkach wyzysku.

I co najistotniejsze w sprawie - czynność prawna, z którą związane było wystawienie weksla - bezsporna między stronami okoliczność, iż u podstaw wystawienia przedmiotowego weksla legła umowa, jaką zawarła pozwana z Kancelarią (...) Sp.C. Radców Prawnych dr dr E. i W. R. z siedzibą w T.. Przy zawieraniu owej umowy Kancelaria, działająca w formie spółki cywilnej reprezentowana była przez powoda W. R.. A zatem wierzytelność, która powstała wskutek zawarcia w/w/ umowy jest wierzytelnością spółki cywilnej, a nie wierzytelnością wchodzącą w skład majątku osobistego W. R., działającego w niniejszej sprawie jako osoba fizyczna. W piśmiennictwie przeważa pogląd, że w sprawach o zasądzenie wierzytelności należącej do majątku wspólnego łączy wspólników spółki cywilnej współuczestnictwo materialne konieczne, oparte na wspólności praw i obowiązków, wynikające z istoty stosunku prawnego(art. 72§1 1 pkt. 1 i § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w Uchwale z dnia 9 lutego 2011r. IIICZP 130/2011r. stwierdził, że konsekwencją współuczestnictwa koniecznego czynnego jest istnienie łącznej legitymacji procesowej, wymagającej występowanie w sprawie wszystkich uprawnionych w charakterze powodów. (...) spółki cywilnej nie jest więc samodzielnie legitymowany do dochodzenia wierzytelności wchodzącej w skład majątku wspólnego wspólników tej spółki, a jeśli zważyć na treść przepisu art. 495§4 k.p.c. niedopuszczalne są przekształcenia podmiotowe po stronie powoda, w postępowaniu toczącym się na skutek wniesienia zarzutów.

Przedmiotowy weksel zabezpieczał roszczenie W. R., a nie Kancelarii (...) Sp.C. Radców Prawnych dr dr E. i W. R. z siedzibą w T.. W sytuacji gdy uprawnionym z weksla jest spółka cywilna prawidłowy zapis powinien obejmować wszystkich wspólników spółki cywilnej, wymienionych z imienia i nazwiska.

Wprawdzie usunięcie braków formalnych weksla w drodze wykładni nie jest wykluczone, jednakże, z uwagi na szczególnie rygorystyczny rygor odpowiedzialności wekslowej i formalizm prawa wekslowego uzasadniony koniecznością zapewnienia szybkiego i bezpiecznego obrotu wekslami, zakres wykładni weksla jest znacznie zawężony i ogranicza się do wykładni obiektywnej, dokonywanej wyłącznie na podstawie tekstu weksla. Dokonana w oparciu o tekst weksla wykładnia może zmierzać do uściślenia znaczenia poszczególnych zwrotów, usunięcia oczywistych pomyłek oraz błędów językowych, gramatycznych itp. Trzeba odrzucić możliwość odwołania się w procesie wykładni do rzeczywistej woli podmiotów zobowiązania wekslowego, a więc do okoliczności nie wynikających z tekstu weksla z uwagi na formalny charakter tego zobowiązania. (POR. Biul.SN 2012/2/12, LEX nr 1165013, Dz.U.1936.37.282: art. 1 pkt 7; art. 2). W kontekście niniejszej sprawy takie rozumowanie oznacza, że niedopuszczalnym jest przyjęcie, że ów weksel zabezpieczał roszczenia spółki cywilnej z tytułu umowy zlecenia zawartej między pozwaną i spółką cywilną dr dr E. i W. R..

Reasumując powyższe, zdaniem Sądu, wobec nie wykazania przez powoda, aby łączył go jako osobę fizyczną jakikolwiek stosunek prawny z pozwaną, w oparciu o który służy mu wierzytelność dochodzona pozwem, nakaz zapłaty podlegał uchyleniu a powództwo winno zostać oddalone. Podstawą tego rozstrzygnięcia był przepis art. 6 k.c. w zw. z art. 496 k.p.c.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach sądowych był przepis art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych.. Powód jako przegrywający sprawę winien ponieść koszty zarzutów od ponoszenia których zwolniona była pozwana. Podstawą rozstrzygnięcia zawartego w pkt. III był przepis art. 98§1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu.